

Andreas fik en god idé, der løser to problemer

Syv måneders feltarbejde, en kop kakao med en dement og en tur til Østrig er nogle af ingredienserne i iværksætterhistorien om **Elderlearn** og stifteren Andreas Reventlow. Han har skabt et firma, som bringer ældre og udlændinge sammen om at tale dansk. Tag med hjem til Tutter, som fik besøg af Robin fra USA.

Af Mads Matzon Foto Daniel Hjorth

”Det begyndte med, at jeg på fem minutter forelskede mig over hals og hoved i en sømand.”

Tutter på 80 år er ved at tage hul på sin livshistorie over for Robin, som hun mødte første gang for 20 minutter siden. Robin er 30 år yngre end Tutter og oprindeligt fra USA. Hun kom til Danmark for tre år siden, fordi hun forelskede sig i en dansker. Tutter fortsætter sin historie. Ret hurtigt bliver hun gift med sømanden, som hun flytter til Afrika med. Tutter forklarer, at hun har boet meget i udlandet. Robin misforstår det og tror, at Tutter har boet meget i Jylland. Tutter slår over i perfekt engelsk og afliver misforståelsen.

Tutter og Robin er ikke alene ved det lille runde bord hjemme hos Tutter i Københavns Nordvestkvarter. Imellem dem sidder Andreas Reventlow og smiler, mens han lytter til Tutters Afrika-eventyr og Robins familiehistorie.

Det er Andreas' skyld, at de to borddamer taler sammen. Han står bag firmaet Elderlearn, som hjælper udlændinge, der gerne vil blive bedre til dansk, ud til besøg hos ældre danskere. Idéen bag er, at ensomme og svækkede ældre kan yde en frivillig indsats ved at lære dansk til andre. Udlændingene bliver en slags besøgsvenner og udfører derigennem også frivilligt arbejde. Andreas understreger, at vi ikke skal kalde Tutter for hverken ensom eller svækket. Holdet bag Elderlearn har nemlig været nødt til at udvide gruppen af ældre, da der har været stor efterspørgsel fra udlændinge, der vil blive bedre til dansk sprog og kultur.

Sikre skridt på kollegieværelset

Et par timer inden mødet mellem Tutter og Robin besøger vi Andreas i Elderlearns kontor på Nørrebro i København. Firmaet lejer sig ind hos organisationen Danske Seniorer. Kontoret er på størrelse med et lille kollegieværelse. Det er

”
Det var ret grusomt bare at rende rundt og lave feltarbejde uden at vide, hvor jeg var på vej hen.

Andreas Reventlow

fylt godt op med planter, plakater og computerborde. Der er ikke meget plads, når Elderlearns seks ansatte alle er på arbejde.

Snart rykker de til et nyt kontor længere nede af gangen, hvor vi sætter os i en grå IKEA-sofa, som lige er indkøbt på Den Blå Avis.

Andreas fik idéen til Elderlearn, fordi han gerne ville arbejde som selvstændig efter sociologi-studiet. En simpel idé, som blev til efter syv måneders frivilligt arbejde, en kop kakao med en dement – og en tur til Østrig.

Men som nævnt: Andreas skulle til at skrive speciale og ville finde et emne at skrive om, som han kunne bruge som koncept for en virksomhed bagefter. Ret hurtigt sporede han sig ind på, at han ville lave noget med ensomme ældre. En målgruppe, som ifølge ham, ofte bliver overset af iværksættere. Han havde ingen konkret forretningsidé og gik derfor i gang med at arbejde frivilligt med ældre for at finde inspiration. Han var blandt andet besøgsven og kørte også rundt med ældre i en cykelrickshaw.

Let af finde ensomme ældre

”Det endte med at handle om ensomme ældre, fordi de var nemme at komme i kontakt med gennem feltarbejde. Jeg kunne melde mig til forskellige besøgsven-tjenester. Til at begynde med havde jeg ingen skarp problemformulering, og det var ret grusomt bare at rende rundt og lave feltarbejde uden at vide, hvor jeg var på vej hen,” forklarer Andreas, mens han retter på brillerne og rynker hurtigt på panden.

”Jeg læste selvfølgelig også en masse forskning. Tanken var at dykke ned i feltet, og når der så var en idé, der meldte sig, så skrive hen imod den. Det tog så bare syv måneder, før idéen meldte sig, og så skrev jeg ret hurtigt specialet derfra.”

Idéen til Elderlearn kom en mandag, hvor Andreas drak kakao med Hans, som var dement og boede på plejehjem. Kort forinden havde Andreas læst en artikel om ældre og frivilligt arbejde. Han begyndte at overveje, hvilken form for frivilligt arbejde Hans mon kunne udføre.

Tankerne ledte tilbage til 2014, hvor Andreas skulle læse et semester i Østrig, men kun kunne tysk nok til at bestille en kop kaffe. På vejen til Østrig arbejdede han derfor en måned på et plejehjem i Tyskland. Han læste aviser for de gamle og talte med dem om 2. verdenskrig. Under opholdet boede han hjemme hos to ældre kvinder. I Tyskland lærte han så meget tysk, at han bestod eksamenerne i Østrig. Med til historien hører, at han bevidst gik efter at følge fag, som han mente, han havde en chance for at bestå.

En givende samtale

Undervejs i interviewet ankommer fotografen, som skal tage billeder til artiklen. Andreas poserer uden tøven, men understreger, at det ikke gør noget, hvis vi toner ned for ham selv og op for Elderlearn, som han allerhelst vil tale om.

Tilbage til idéen bag firmaet, der har som erklæret mål at bekæmpe ensomhed blandt ældre danskere. Gennem sine overvejelser om gamle Hans med kakaokoppen og sine egne oplevelser i Tyskland fik Andreas grundidéen til det, der sker, når fx Robin besøger Tutter i Nordvestkvarteret.

”Noget af forskningen, jeg læste under specialet, pegede på, at frivilligt arbejde for ældre og alle andre er ret livskvalitetsforbedrende og sandsynligvis også ensomhedsbekæmpende. Så jeg spurgte mig selv, hvad selv de mest svækkede ældre kan lave af frivilligt arbejde. Svaret var, at de stadig kan føre en samtale, og derfor kan de hjælpe andre med at lære dansk.”

Han blev færdig med specialet i juni 2017. Efter sommerferien gik han som helt nyuddannet i gang med at lave det om til en forretning. »

Andreas Reventlow er 27 år. Han arbejder omtrent 37 timer om ugen i Elderlearn, men tænker også meget på virksomheden i fritiden.

Elderlearn

- Det er gratis for den ældre og udlændingen at mødes gennem Elderlearn.
- De ældre i programmet bor både på plejehjem og i egen bolig.
- Elderlearn finder bl.a. deres deltagere gennem sprogskoler, seniorklubber og plejehjem.
- Elderlearn opererer kun i Hovedstadsområdet. I løbet af det næste år vil de gerne brede sig til Jylland og Fyn. På længere sigt vil de gerne tage konceptet til udlandet.
- Elderlearn skal til at undersøge, hvilke konkrete besparelser de giver kommunerne. De tror på, at mindre ensomme ældre senere flytter på plejehjem, og at udlændinge, der lærer dansk, kommer hurtigere i job.
- Over halvdelen af de udlændinge, der har været i kontakt med ældre gennem Elderlearn, bliver mere interesserede i at arbejde med ældre.
- Elderlearn er stiftet som en virksomhed for at have fokus på drift og effektivisering, så projektet ikke stopper, når eventuelle projektmidler løber ud.

» ”Jeg satte et mål om, at jeg skulle have sat 50 ældre i kontakt med hver en udlænding inden jul, og jeg skulle have en løn inden sommer. Hvis jeg ikke fik de to ting, så ville jeg stoppe.”

Begge ting opnåede han i god tid inden deadline, og resten af teamet bag virksomheden begyndte at tage form omkring foråret 2018. I dag er Andreas og Nicklas Stenfeldt begge partnere på fuld tid i Elderlearn. Derudover arbejder to softwareingeniørstuderende på systemet, som får de mange møder mellem ældre og udlændinge til at glide så gnidningsfrit som muligt. Elderlearn har også to andre studentermedhjælpere. Alle får løn. De to partnere tjener under gennemsnittet, og studenternes løn er gennemsnitlig.

”
Ældre er de bedste til at lære udlændinge dansk, fordi de har mindre engelskkundskaber, bedre tid og længere tids kulturforståelse. De er ikke bare gode til det – de er de bedste til det.

Andreas Reventlow

Hvor kommer pengene fra?

Elderlearn får omkring 60 procent af sine indtægter fra kommuner, der betaler firmaet for at arrangere møder mellem ældre og udlændinge. Andreas er hurtig på aftrækkeren, da han bliver spurgt, hvorfor kommunerne er interesserede i Elderlearns produkt. Det handler om integration og ældrepleje.

De sidste 40 pct. af finansieringen kommer fra fonde og gennem Inno-booster-programmet, der er et innovationsprogram, som Innovationsfonden står bag.

”Om nogle år skulle vi gerne have bevæget os væk fra fondene og Inno-booster, men de første par år er det en afgørende del af at udvikle konceptet. Senere forventer vi, at finansieringen

Elderlearns kontor som de snart flytter fra. Den lyserøde sten blandt planterne er noget af det eneste inventar, firmaet har investeret i. Den kan lyse.

kommer fra kommuner og eventuelt andre indtægtskilder, som vi ikke kan forudsige endnu, men som kan være afledt af en øget viden om ældreområdet og integration.”

Elderlearn vil gerne vokse, men ikke hvis det går ud over produktet. Det skal ske organisk.

”Vi er en lille virksomhed, som gerne skal løbe rundt, men den behøver heller ikke at have det potentiale, som dem i Løvens Hule kigger efter.” Løvens Hule er et populært iværksætterprogram på DR.

Indtil videre har Elderlearn lavet 320 matches mellem ældre og udlændinge. Det er alle typer af ældre, der melder sig til projektet. De udenlandske besøgsvenner er en mere blandet skare. I København er der mange højtuddannede. I Ishøj og Høje-Taastrup kan det fx være folk, der arbejder på metroen, eller nogle der er kommet til Danmark som indvandrere. I Køge er der mange placerede flygtninge fra Syrien og Eritrea. Alle udlændinge i projektet har gået på sprogskole inden mødet med den ældre, og de skal indsende en ren straffeattest.

De bedste lærere

At den idé, Andreas fik under specialet, har udviklet sig til en virksomhed, han selv arbejder i, giver ham en kæmpe glæde. For ham har idéen hele tiden været indlysende god.

”Hvis jeg skal være helt ærlig og lyde semiarrogant, så er det gået, som jeg håbede på, da jeg begyndte på projektet. Mine forhåbninger var store, så det er fedt, at de er blevet indfriet.”

Andreas er drevet af at skabe noget helt nyt fra bunden af, men synes også, at det er sjovt at udfordre folks holdninger til ældrebyrden og flygtningekrisen. At

”
Når jeg lige har været inde til et så fantastisk møde mellem to, der aldrig har mødt hinanden før, så bliver jeg da helt sikkert glad. Jeg er helt elektrisk.

Andreas Reventlow

gå ud og sige, at ældre ikke er racister, og at man kan stole på udlændinge og lukke dem ind i ældres hjem, fordi de to grupper kan hjælpe hinanden.

”Ældre er de bedste til at lære udlændinge dansk, fordi de har mindre engelskkundskaber, bedre tid og længere tids kulturforståelse. De er ikke bare gode til det – de er de bedste til det. Og udlændinge er de bedste til at besøge ældre, fordi de har behovet for nogen at

Robin fortæller om sig selv på dansk med en tydelig amerikansk accent. Hun spørger høfligt ind til alle Tutters historier. ”Jeg har nok altid haft lidt vagabond i blodet,” fortæller Tutter, der også har boet på Kanarieøerne og på Malta. Hun har blandt andet arbejdet på en natklub og en hajfiskebåd.

tale dansk med. Så du har to grupper, der bliver italesat som samfundets udgifter, som nu er de bedste til noget.”

Tilbage til Tutter

Tilbage i Nordvest taler Tutter og Robin videre ved det runde bord. Robin er blevet klogere på, dengang Tutter arbejdede for en skipper på en hajfiskebåd og noget om en borgerkrig i Nigeria. Tutter har hørt nærmere om Robins stedbørn og amerikanske familie. Sammen har de udviklet en intim boble, som kun bliver større, da Andreas rejser sig fra bordet. De to borddamer rykker helt tæt på hinanden. Andreas skal tage et billede af dem til Elderlearns Instagram-konto. De bliver siddende ved bordet, da Andreas forlader dem. Han er kun med til begyndelsen af det første møde for at få samtalen i gang. Herfra styrer Tutter og Robin resten selv, mens Elderlearn på afstand holder øje med, at møderne glider, som de skal. De to skal mødes en time om ugen i mindst tre måneder, men ifølge Tutter kan det sagtens blive til to timer nogle af gangene.

Tidligere på dagen i sofaen på kontoret talte Andreas om, at det er en fordel at indrømme over for sig selv, at meget frivilligt arbejde til dels bliver gjort for den frivilliges egen skyld. Så kan man bedre forstå målgruppen, og hvad der virker for den. Hvis man accepterer det, får man altså bedre frivilligt arbejde.

Da han sidder på cyklen på vej hjem gennem støvregnen, nuancerer han sin holdning.

”Det kan godt være, at jeg udtalte mig lidt kynisk tidligere i forhold til det med at gøre noget for andre gennem frivilligt arbejde. Når jeg lige har været inde til et så fantastisk møde mellem to, der aldrig har mødt hinanden før, så bliver jeg da helt sikkert glad. Jeg er helt elektrisk.” ■